

AVRUPA KONSEYİ'NİN GENÇLİK POLİTİKALARINA YAKLAŞIMI

AVRUPA KONSEYİ'NİN GENÇLİK POLİTİKALARINA YAKLAŞIMI

1. Avrupa Konseyi Hakkında.....	2
2. Gençlik Katılımı Ve Demokratik Vatandaşlık.....	5
3. Gençlik Politikası Gelişimi.....	6
4. Ulusal Gençlik Politikalarının Uluslararası Gözden Geçirimi.....	19
5. Gençlik Sivil Toplum Örgütleri Ve Devlet Memurları İçin Staj.....	21
6. Gençlik Politikası Danışma Görevleri.....	22
7. Forum 21 – Gençlik Politikası Üzerine Avrupa Bülteni.....	23
8. Gençlik Politikası İçin Avrupa Bilgi Merkezi.....	23
9. Kaynaça.....	26

1. Avrupa Konseyi Hakkında

1949'da kurulan Avrupa Konseyi, kıtanın en eski politik yapısıdır.

Konsey;

- Orta ve Doğu Avrupa'dan 21 ülkeyi de kapsayan 46 ülkeyi bir araya getirir.
- İki yeni ülkeden de başvuru almıştır (Belarus ve Montenegro),
- 5 diğer ülkeye de (the Holy See, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Japonya ve Meksika) bünyesi içerisinde gözlemci niteliği vermiştir,
- 25 uluslu Avrupa Birliği'nden ayırılır, fakat AB'ye katılan her ülke önce Avrupa Konseyi'ne katılmıştır,
- Genel merkezi kuzeydoğu Fransa'daki Strasbourg'dadır.

1.1. Amaçlar

Konsey'in kuruluş amaçları:

- İnsan haklarını, parlamenter demokrasiyi ve hukukun üstünlüğünü savunmak,
- Üye ülkelerin sosyal ve hukuksal uygulamalarını standartlaştırmak için kıta kapsamlı anlaşmalar geliştirmek,
- Ortak değerlere dayanan bir Avrupa kimliği bilincini teşvik etmek ve diğer kültürlerle bir araya getirmek

1989'dan beri, ana görevi:

- Politik dayanak görevini üstlenmek ve Avrupa'nın post-komunist demokrasileri için insan hakları gözetimini yapmak,
- Orta ve doğu Avrupa ülkelerine, politik, yasal ve ekonomik reforma paralel olarak yapısal reformu uygulamada ve birleştirmede destek çıkmak,
- İnsan hakları, yerel demokrasi, eğitim, kültür ve çevre hakkında teknik bilgiler sağlamak,

1.2. Politik Amaçlar

Avrupa Konseyi'nin Ekim 1993'teki Viyana Zirvesi'nde yeni politik amaçlar belirlemiştir. Devlet ve hükümet liderleri, Avrupa Konseyi'ni insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğüne dayanır bir şekilde demokratik güvenliğin sağlayıcısı olarak görevlendirmiştir. Demokratik güvenlik, askeri güvenliğin tamamlayıcısıdır ve kıtanın istikrar ve barışını korumanın ilk şartıdır.

Ekim 1997, Strasbourg'daki ikinci zirve sırasında, Devlet ve hükümet başkanları, Avrupa Konseyi'nin 4 alandaki çalışmalarını (demokrasi ve insan hakları, sosyal uyum, vatandaşların güvenliği, demokratik değerler ve kültürel çeşitlilik) güçlendirmek için bir eylem planı hazırlamışlardır.

Avrupa Konseyi'nin 16 ve 17 Mayıs 2005'te, Varşova'da üçüncü Devlet ve Hükümet Başkanları Zirvesi, yeni bir politik deklarasyonu ve gelecek yıllardaki Avrupa Konseyi'nin başlıca görevlerini belirleyen bir eylem planının kabul edilmesiyle sonuçlandı:

- İnsan hakları, hukukun üstünlüğü ve demokrasinin önemli ortak değerlerini teşvik etmek;
- Avrupalı vatandaşların güvenliğini artırmak, özellikle terörle, organize suç ve insan ticareti ile savaşmak;
- Diğer uluslararası ve Avrupa teşkilatlarıyla birlikte işbirliğine teşvik etmek.

Bugün, Örgüt, aynı zamanda diğer bütün üyelerinin girişlerinde akdettikleri zorunluluklara ve bağlılıklarına saygı gösterdiklerine emin olmak için gözlemlerini artırarak, büyümeye devam etmektedir.

1.3. Nasıl İşler?

Avrupa Konseyi'nin ana bölümleri şunlardır:

- Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, 46 yabancı bakandan veya Strasbourg vekilliklerinden (elçiler/geçici temsilciler) oluşur, Örgütün karar veren

organıdır.

- Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, 46 ulusal parlamentodan 630 üyeyi toplar (315 temsilci ve 315 vekil). Şu anki Başkanı René van der Linden 'dir (Hollanda, EPP (Avrupa Halkçı Parti Grubu)/CD).
- Yerel Kongreler ve Bölgesel Yetkililer; Yerel Yetkililer Odası ve Bölgeler Odası'ndan oluşur. Şu anki Başkanı Halvdan Skard (İsveç, SOC)
- 1800-güçlü sekretery'a da Genel Sekreterlik görevi Eylül 2004'ten bu yana Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin başkan yardımcısı ve eski Sosyalist meclis başkanı Terry Davis (İngiltere, SOC), tarafından yürütülmektedir.

Olağan Bütçe

2007'de , 197 214 100 euro.

Bazı Başarılar

- Çoğu insan haklarından organize suçlarla savaşa ve işkencenin önlenmesinden veri korumasına veya kültürel işbirliğine çeşitli konular üzerine üye olmayan ülkelere açık olan kanuni bağlayıcı 200 Avrupa anlaşması veya mukavele.
- Hükümetlere kanuni konularda ve sağlık, eğitim, kültür, spor gibi konularda politik kılavuzlar hazırlama tavsiyeleri.

Pan-Avrupa boyutu

1990'dan bu yana, 21 orta ve doğu Avrupa ülkesinin katılımı Avrupa Konseyi'ne gerçek bir Pan-Avrupa boyutu kazandırdı. Avrupa Konseyi, böylece, artık Avrupa'nın daha büyük bir kesimini temsil ediyor.

46 Üye Devlet

Arnavutluk (13.07.1995)	Andorra (10.11.1994)
Ermenistan (25.01.2001)	Avusturya (16.04.1956)
Azerbaycan (25.01.2001)	Belçika (05.05.1949)
Bosna ve Hersek (24.04.2002)	Bulgaristan (07.05.1992)
Hırvatistan (06.11.1996)	Kıbrıs (24.05.1961)
Çek Cumhuriyeti (30.06.1993)	Danimarka (05.05.1949)
Estonya (14.05.1993)	Finlandiya (05.05.1989)
Fransa (05.05.1949)	Gürcistan (27.04.1999)
Almanya (13.07.1950)	Yunanistan (09.08.1949)
Macaristan (06.11.1990)	İzlanda (07.03.1950)
İrlanda (05.05.1949)	İtalya (05.05.1949)

Letonya (10.02.1995)	Liechtenstein (23.11.1978)
Litvanya (14.05.1993)	Lüksemburg (05.05.1949)
Malta (29.04.1965)	Moldova (13.07.1995)
Monako (05.10.2004)	Hollanda (05.05.1949)
Norveç (05.05.1949)	Polonya (26.11.1991)
Portekiz (22.09.1976)	Romanya (07.10.1993)
Rus Federasyonu (28.02.1996)	San Marino (16.11.1988)
Sırbistan[*] (03.04.2003)	Slovakya (30.06.1993)
Slovenya (14.05.1993)	İspanya (24.11.1977)
İsveç (05.05.1949)	İsviçre (06.05.1963)
Makedonya Cumhuriyeti (09.11.1995)	Türkiye (09.08.1949)
Ukrayna (09.11.1995)	İngiltere (05.05.1949)

2. Gençlik Katılımı Ve Demokratik Vatandaşlık

Avrupa Konseyi'nin gençlik kesiminin görevlerinden en temel olanı gençlik katılımıdır. Başlangıcından beri, sivil toplum kuruluşları (gençlik örgütleri ve ağları) ve hükümetler arasında, gençlik kesimiyle işbirliği sistemiyle kurulan gerçek ortaklık örnek bir model olmuştur. Bu model genç insanların bütün Avrupa'daki demokratik kurumlara ve ilerlemelere katılımına teşvik etmek için kullanılmalıdır.

Günümüzde, genç insanlar arasında, temsilci politik kurumların gerçeklikle ilişkisinin kesildiği yönünde bir düşünce yaygındır. Bu kurumlar tamamen temsilci veya ulaşılabilir olarak idrak edilmemektedir. Marjinal veya dezavantajlı gruplara ait genç insanlar genellikle kendi endişe ve ilgilerini ifade edebilecek uygun kanallardan yoksun durumdadırlar. Birçok ülkede, kadınlar; özellikle genç kadınlar, kamu hayatında eşit düzeyde değildir. Buna karşılık, kendilerini politik kayıtsızlığa bağlı isteksiz, tek tük bağlılıkla politik demokratik süreçlere katılmaktan mahrum bırakılmaktadırlar.

Gençlerin, özellikle dezavantajlı ve azınlık gruplarının, sadece gençlik örgütlerinde ve ağlarında değil, kurumlarda ve çoklu demokrasi süreçlerindeki katılımını artırmak için çaba sarf edilmektedir. Genç demokratik liderlerin eğitimi için destek yoğunlaştırılmalıdır.

2006-2008'da, bu öncelik aşağıdakilere özel önem verecek:

- demokratik katılımın geliştirilmesinde gençlik örgütlerinin rolünü teşvik etmek ve destek olmak;
- vatandaşlık eğitimini teşvik etmek, ve gençler tarafından katılımı sağlamak;
- genç insanların karar verme hakkını teşvik etmek.

3. Gençlik Politikası Gelişimi

Gençlik politikası eğitim ve öğretim, sağlık, barınma, istihdam, cezai adalet ve katılımı ilgilendir. Gençlik politikasının bu geniş anlayışı ana görüşün, bakanlıklararası koordinenin, sivil toplumla ve genç insanlar hakkındaki toplu düşüncelerinin kaynağıdır. Fakat, orada "olma" durumlarının dışında, gençlik çalışmaları, yaygın eğitim, bilgi, hareketlilik, gönüllülük ve sivil toplum örgütü geliştirilmesi alanlarında somut kanunları hedef alan, gençlik politikasına daha belirgin bir yaklaşım vardır.

Avrupa Konseyi ve bütün resmi makamlar "genç olma" hali ve gençlik politikalarının özgüllüğünü hedef almak zorundadır. Bu yetkili yürütülmesi gereken çalışma devlet memurlarıyla, gençlik sivil toplum kuruluşlarıyla, genç araştırmacılar topluluğu ve gençlerin kendileriyle yakın bir işbirliği gerektirmektedir.

Üç yıllık aktivite programı; gençlik politikasının çeşitli yönleriyle ilgili standart geliştirme faaliyetleri; genç sivil toplum örgütlerinin ve yerel, bölgesel ve ulusal yetkililerin temsilcilerini kapsayan seminerler ve eğitim faaliyetleri; yasama ve belirli gençlik politikası kanunları hakkında tavsiye üzere uzmanların üye ülke ziyaretleri; ulusal gençlik politikası gözden geçirimleri; gençlik sektörünün genel öncelikleriyle ilgili sempozyum ve tematik araştırma toplantıları gibi konuları kapsamaktadır.

Bu alandaki yaklaşım oldukça geliştiğinden, özellikle geçici bir hükümetler arası Gençlik Soruları Uzmanları Komitesi kurulduğundan beri - 1982'de CAHJE ve 1985'te ilk Avrupalı Genç Başkanlar organizasyonu- gençlik politikası gelişimi Avrupa Konseyi misyonunun vazgeçilmez bir parçası olmuştur. Özellikle geçmiş 15 yılda, Avrupa Konseyi gençlik sektörü, gençlik politikalarının iddiaları ve önemini daha iyi anlaşılması ve hükümetlerin gençlik politikalarını tasarlamaları, düzenlemeleri ve gerçekleştirmelerine yardım etmek için yeni metodlar ve araçlar geliştirmiştir.

Bugün, bu alanda Avrupa Konseyi'nin amacı, üye ülkelerin durumlarının çeşitliliğini (politik, ekonomik, sosyal), tarihi şartlarını ve kültürel geleneklerini göz önüne alarak, yerel, ulusal ve Avrupa düzeyinde, genel esas ilkelere, değerlere ve yaklaşımlarına dayanan, yüksek kaliteli ve etkili gençlik politikalarının geliştirilmesini teşvik etmek ve desteklemektir.

3.1. Gençlik Politikası – Avrupa Konseyi'nin Yaklaşımı

Hedef grubunun şartları ve emellerinde ve kamu yöneticileri tarafından konulmuş politik hedeflerde genel tutum sağlanmalıdır. Genel bir gençlik politikası gençlerin çocukluktan yetişkinliğe geçerken karşılaştıkları zorlukları ve engelleri yansıtmalıdır ve yerel şehir konseyi, ulusal hükümet veya hükümetlerarası örgütler tarafından

kabul edilmiş politik hedeflere ve kurallara dayanmalıdır. Bu döküman, şu anki gençlik değişimiyle bağlantılı gençlik politikasını düzenlemekle başlar ve mukabelelerin, bugün genç insanların gittikçe artan kompleks, tahmin edilemez ve zayıf yörüngelerine göre çeşitlilik göstermesi gerektiğiyle bitirir. İkinci olarak, genç insanların yaşamın birçok alanında karşılaştığı riskler ve olanakların, gençlerle ilgili konularda sektörlerarası koordinasyonun gerekliliğinin –bütünleştirilmiş bir gençlik politikasının gerekliliği- önemini vurgular. En sonunda da, Avrupa Konseyi'ne üye ülkelerdeki gençlik katılımının durumuna ve trendlerine bir bakış, vatandaşlık istidatlarının öğrenilmesinin ve uygulanmasının Avrupa gençlik politikasının temelinde yatması gerektiği ileri sürer. Aynı zamanda bir Avrupa gençlik politikasının kanıt temelli tasarlanması Avrupa Konseyi organları tarafından kabul edilmiş politik beyannamelerle ve talimatnamelerle desteklendiğini gösterir.

Gençlik Geçiş Dönemi: sabitten ucu açık yollara

Avrupa Konseyi gençlik politikası amaçları, gençlik geçiş dönemi sosyal görevinin genç insanları iş yaşamında olduğu gibi sosyal açıdan da aktif vatandaşlar olmalarını sağlamak olduğunu belirtir.

1. Aktif bir vatandaş olmak kendi fikirleri ve kişiliğini geliştirme ve ifade edebilme özerkliğini gerektirir. Bu nedenle gençlik politikası [genç insanların] "özerkliğe ulaşımını teşvik" ve "genç insanların özerk, sorumluluk sahibi, yaratıcı, bağlı ve insancıl olmalarına yardım" etmelidir.

2. Genç insanlar, çoklu demokrasi, insan hakları, sosyal adalet, eşit haklar, sosyal uyum, dayanışma ve barış gibi değerleri yansıtmaları ve kabul etmeleri için özerkliğe ihtiyaç duyarlar. Bu özerklik devresi toplumla birleşme için gerekli bilgiyi, beceriyi ve tavırları kazanmaları için de gereklidir. 'Toplumla birleşme', iş gücü piyasasındaki birleşmeyi, sivil toplumun gelişmesine katkıları, toplumsal yaşamdaki aktif katılımı ve kurumsal demokrasi'ye karşılık gelir. Gençlik geçiş döneminin karmaşık ve bölünmüş yapısı genç insanların yaşamlarındaki birçok değişiklikten kaynaklanır. Bugün genç insanların kariyer yapmak için birçok seçeneği vardır; yurtdışında bile; geniş bir düzeyde eğitsel seçeneklerin çeşitliliği; yaygın eğitimle hak kazanılan olanaklar; birleşik çalışmalar, araştırmalar ve hatta boş zaman aktiviteleri. Araştırmacılar "bireysellik" üzerinde yoğunlaşmışlardır, kişinin bireysel ihtiyaçlarına en uygun mesleki kariyeri bulmak için iş deneyimleri ve hatta eğitimsel yollarla deneme gereksiniminden bahsediler. Genç insanların bir işten diğer işe geçmelerinin sebebi iş gücü piyasasının yüksek derecede güvenilirliğiyle de ilgili olabilir. Genç insanların mesleki takibinin hassasiyeti yüzünden, 'ilerleme' doğal karşılanamaz ve 'gerileme' eşit derecede mümkündür.

Gençlik geçiş dönemi, Avrupa'nın değişik kesimlerinde, kırsal ve kentsel alanlar da dâhil olmak çeşitli alanları kapsar ve sosyal duruma, ırklara, kültüre, dine,

cinsiyete, sosyal ve ekonomik durumlara göre değişiklik gösterir. Bu çeşitliliği yansıtan Avrupa'daki genç insanların sosyal durumu üzerine Avrupa Konseyi çalışması buna uygun olarak "Avrupa'nın Genç Mozaiğini Keşfetme" (2002) başlığını taşır. Çeşitlilik genelde eşitsizlikler, riskler ve hassaslıklar anlamına gelir. Mesela, birçok ülkede geçiş yolları, yüksek bir sosyal sınıftan ve bir etnik azınlık gruptan genç insanlar arasında çok değişik bir yörünge vardır.

Genç insanların yaşam koşulları: artan riskler ve olanaklar

Lüksemburg'da gençlik politikasını gözden geçirmek için düzenlenen toplantının, uzman raporu, gençlik politikalarının değişen sosyal durumlarla ve genç insanların emelleriyle bağlantısının önemine dikkat çekiyor. Avrupa'daki genç insanların yaşam koşullarının genel özellikleri nelerdir? Gençlik politikalarının düzenlenmesine nasıl yol gösterebilirler? Bu konulara uzun vadeli yaklaşım, risklerin ve olanakların artırılması ve ikisinin arasındaki boşluğun artırılmasının altını çizmektedir. "Avrupa'daki genç insanların çoğunluğu yollarını az ya da çok başarılı bir şekilde bulmayı başarıyor ve önemli bir azınlık şu an çok mağdur hayatlara ve gelecek için çok az umuda sahipler." (Chisholm and Kovacheva, 2002, p. 23). Riskler yüksek derecede gençlik işsizliğini ve özellikle Bağımsız Devletler Topluluğu/Enerji Verimliliği Konsorsiyumu (CIS/CEE)'na bağlı ülkelerde ve güney Avrupa'da artan sayıda genç insanın gündelik ve düşük ücretli işlerde çalıştığını açıkça gösteriyor. Genç insanların başarısız iş gücü piyasası kariyerleri, seçmeli eğitim sistemleri, düşük okuldan ayrılma oranları, hatta bazı ülkelerde ilkökul eğitiminin düşük oranda tamamlanması, ailelerin eğitime destek vermemesi ve eğitimi karşılayamayacak durumda olmaya dayanıyor. En hassas genç insanlar, çok problemlili ailelerden geliyor: göçmenler, genç evsizler, eğitimsiz kırsal gençlik, okulu bırakanlar ve bazı etnik azınlık gençleri. Bazı araştırmacılar 'yoksulluk ve işsizliğin kuşaklararası devamlılığı'ndan bile bahsediyorlar. Bu buluş, geçen yıllardaki gelirin dağıtımının Batı Avrupa'da ve çok şiddetli derecede CEE/CIS ülkelerinde, sürekli olarak ve artan bir şekilde eşit olmadığı gerçeğine dayanıyor.

Gençlik katılımı: hareketliliğin ve ifade etmenin değişen formları

Avrupa Konseyi ve gençlikten sorumlu bakanlar, gençlik katılımının önemini altını çizmektedirler ve gençlik politikası düzenlenmesinin şöyle olması gerektiğine karar verilmiştir:

- Yaygın eğitim yardımıyla demokratik vatandaşlık eğitimine teşvik, Avrupa'daki sivil toplumu güçlendirmek
- Genç insanların sivil toplumdaki katılımını teşvik etmek;
- Yeni katılım ve örgüt formları geliştirmek

- Genç insanların yaratıcılığını ve eleştirel duygularını açığa çıkartmak (Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi (98)6);
- Genç insanları onlarla alakalı kararlarda aktif katılımını sağlayarak durumlar yaratmak ve onları kendi toplumsal yaşama adamlarına teşvik etmek (6. Gençlikten sorumlu Bakanlar Konferansı Beyanı, Selanik, 2002);
- Eğer daha demokratik, esaslı ve refahlı toplumlar kurmak istiyorsak, yerel ve bölgesel düzeyde, kararlarda ve eylemlerde genç insanların aktif katılımı asıldır. (Yerel ve Bölgesel Yaşamda Gençlerin Katılımı üzerine Gözden geçirilmiş Bölüm, 21 May 2003, Avrupa Konseyi Yerel ve Bölgesel Yetkililer Kongresi).

Avrupa'daki gençlik katılımını teşvik eden bu bağıllıklar Avrupa Konseyi üye ülkeleri arasında gençlik katılımındaki endişe verici gelişmelerle savaşmak için zaman ayarı iyi yapılmıştır. Geçen yıllarda gençlik katılımında iki zıt yaklaşım ortaya çıkmıştır.

Bir yanda, oy kullanmada belirgin bir düşüş yaşanmış, politikacılara güven azalmış, politik partilere ve politik gençlik örgütlerine katılım düşmüş ve genç insanlar arasında temsilci politik kurumlar işlevi, ısrarlarına dayanan eleştirel bir tavır sergilemişlerdir. Diğer yandan ise, bütün Avrupa'ya kapsayan anketler siyasi parti temelleri ve küresel hareketlilik, eylemler, protestolar, internetteki kampanyalar, sürdürülebilir gelişmeler lehine hayat tarzı seçimleri, alter-küreselleşme, anti-tüketiciliğe vb paralel politikaya artan bir "genel ilgi" olduğunu belirtmektedir. Bütün bu yaklaşımlarda, gençlik katılımı ve politik merak tüm Avrupa'da çeşitlilik göstermektedir. Siyasi parti temelleri aktivizme CEE/CIS ülkelerinden çok batı Avrupa'da rastlanmaktadır, CEE'deki genç insanlar Avrupa bütünleşmesini AB ülkelerindeki gençlerden çok daha fazla istemektedirler. Gençlik katılımındaki bu yaklaşımlar ve hükümetlerin kendi gençlik politikası düzenlemeleri Avrupa gençlik politikalarını temsilci demokrasi ve genç insanları aktif vatandaşlar olmaları konusunda teşvik etmek üzere diğer katılım formları geliştirme yoluyla gençlik katılımını teşvik etmeye davet ediyor. Vatandaşlık eğitimine, gençlik katılımı için sektörel politikalar başlatmaya ve "toplumun mağdur kesiminden ve etnik, ulusal, sosyal, cinsel, kültürel, dini ve dilsel azınlıklarından genç insanların" dahil edilmesine özel ilgi gösterilmesi gerekiyor.

Yaklaşımlar ve etmenler

Gençlik politikalarının değişik etkileri olabilir. Aşağıdaki örnekler ulusal veya yerel gençlik politikası yönlendirmelerinin ve yaklaşımlarının hepsini kapsamıyor bundan ziyade ortamın dağılımının bir resmi olma niteliğini taşıyor.

"Yöneltilmiş problem' ve 'imkân odaklı' gençlik politikası"

Özellikle medya gençlik fenomenasını problem olarak kavramlaştırmaya ve tabii ki aşırı vurgulamaya yatkın. Bunun sonucunda gençlik politikası etmenlerinin genellikle gençlik çeteler, şehirde dolanan gençler, graffiti, alkol kullanımı ve ilaçların kötüye kullanımı, şiddet ve suçla alakalı gençler, okuldan ayrılanlar, işsiz gençler vb konulara değinmesi bekleniyor. Gençlik politikası kolaylıkla sadece gençlik problemleri ve problemlili gençlerle ilgilenen bir sektör gibi algılanabiliyor. Avrupa Konseyi gençlik politikaları, "imkân odaklı gençlik politikasını", gençleri problem değil bir kaynak olarak görmeyi, teşvik ederek bu görüntüyle savaşmaya çalışıyor. Gençleri, problemlili olanları bile, bir kaynak olarak görmek, kendileriyle alakalı konularda uzman olarak, pozitif etmene yönelik stratejiye açık ve ilerlemeleri için gençlerin teşebbüsünü, enerjisini ve uzmanlıklarını kullanır. Bu yapıcı yaklaşım gençlik sektörünün sadece riskteki değil bütün gençlerin ilgisini çeken bir görüntüye kavuşmasına yardımcı oluyor.

"Tepkisel' ve 'inisiyatifli ele alan' gençlik politikası"

Bazen gençlik çalışanları kendilerini kaçınılabilecek gençlik problemleri ve gençlik fenomenalarıyla çalışırken buluyorlar. Gençlik çalışanları ve gençlik projeleri genellikle genç insanların ve yetişkinlerin/yetkililerin tartışma haline veya kriz haline gelmeleriyle veya marjinalleşme süreci çok uzadığında yardıma çağırılıyor. Birçok durumda gençler için uygun olanaklar ve servisler veya diğer erken aracı önlemler bu talihsiz süreçleri durdurabiliyor. Birçok durumda inisiyatifli ele alan gençlik politikasının genç insanları sadece yanlış yoldan uzak tuttuğuna değil, aynı zamanda tüm bütçe düzeyinde en masrafsız olanı olduğunu kanıtlanırsa bile, karar verenleri tepkisel gençlik politikası stratejilerinden ziyade proaktifte yatırım yapmalarının daha mantıklılığı olduğuna ikna etmenin zor olduğu kanıtlandı.

"Gençlik politikası'veya 'çocuklar ve gençlik politikası'?"

Birçok Avrupa Konseyi üye ülkelerinde çocuklar ve gençler için ayrı politikalar ve idari yapıları vardır. Bu durumlarda bile çocuk politikaları 18 yaş altı çocukları kapsadığından (BM yaş tanımlarına göre) örtüşüyor ve 12-18 yaş arası genç insanlar gençlik çalışmasının genellikle hedef grubu oluyor. Çocuklar ve genç insanlar (24 yaşına kadar olanlardan 30 yaşına kadar) için birleşik politika ve birleştirilmiş idari yapılar taraftarı ülkeler çocukluktan gençliğe ve en sonunda yetişkinliğe 'görünmez geçiş'in önemini altını çiziyor. Gençlik politikasıyla idaresini ayırma tarafları olanlar genç insanlarla çalışmanın özgüllüğünü ve kimliğini kazandırmanın gerekliliğinin önemini vurguluyor. Gençlik politikası alanındaki başlıca etmenler (1) kamu gençlik idarileri ve (2) gençlik örgütleri, gençlik grupları ve diğer genç insanlar. Kamu idarisi hem politik karar verenleri hem de devlet memurlarını kapsıyor. Bir politik organ hükümet veya ulusal düzeyde gençlikten

sorumlu bir bakan olabilir ve şehir konseyi veya politik açıdan seçilmiş belediye düzeyinde gençlik kurulu olabilir. Bakanlıklar ve belediyelerin gençlikle ilişkilerden sorumlu devlet memur(lar)u vardır veya olmalıdır. Nordik ülkelerde belediyeler gençlerle ve gençler için hizmetler düzenlemede, aktivitelerde ve genç belediye işçilerine iş vermede önemli rol oynarlar. Avrupa'nın başka yerlerinde gençlik işleri diğer sektörler (genellikle sosyal ve kültürel sektörler) ve kiliseyle, sivil toplum örgütleriyle ve gönüllü işçilerle işbirliğiyle yürütülüyor. Birçok ülkede temel strateji gençler için aktiviteler yürütmek için gençlik örgütlerini desteklemek ve motive etmektir. Gençlik araştırmasının gençlik politikasının işlevselliğinde önemli bir desteği vardır. Araştırma gençlik politikası hazırlayanların ve gençlik çalışanlarının gençlik fenomenasını, gençlik trendlerini ve gençlerin yaşam koşullarını anlamasına yardımcı olur. Araştırma aynı zamanda istatistik ve süregelen gelişme çalışmaları sağlayarak göstergeler sağlamakta yardımcı oluyor ve böylece delil tabanlı gençlik politikaları teşvik ediliyor. Ayrıca, eleştiri (akademik araştırmanın markası olarak) gençlik politikasının stratejilerini yansıtmasına ve geliştirmesine yardımcı oluyor. Kamu sektörünün gittikçe fazla bütçe kesintisiyle karşılaştığından, özel sektör muhtemel bir ortak olarak görülüyor. Gençlik alanında da gençler için kamu, özel ve üçüncü sektörler arasında yapılan ortaklık anlaşmalarıyla hizmetler sağlanabilir.

Birleştirilmiş gençlik politikası: olanaklar ve deneyimler minimum paketi

1. Gençlerin toplumla başarılı bir şekilde birleşmesini garanti etmek ulusal, bölgesel ve yerel düzeylerde anahtar politik alanlarda gençlerle alakalı ilişkilerin işbirliğini gerektirir:

- Eğitim ve öğretim,
- İstihdam ve iş gücü piyasası;
- Sağlık;
- Barınma;
- İşsizlik.

Gençlerle ilgili diğer alanlar sosyal himaye, refah ve aile ve cezai adaleti kapsar.

2. Anahtar politik alanlar, işbirliği mekanizmaları ve aracılık arasında, ulusal ve yerel düzeylerde birleştirilmiş gençlik politikaları sağlamak:

- gençlik politikası planı;
- sektörlerarası işbirliği: gençlik ilişkilerinden sorumlu bir organ veya bir insan, koordine bir projeyi yürütebilecek bir yönetim kapasitesi;

- gençlik temsili stratejisi: gençlik konseyi/parlamentosu, gençlik oturumları/panelleri
- genç insanları dinlemek için diğer araçlar: gençlik çalışmaları/anketleri.

3.2. Avrupa Konseyi'nin Çerçeve Gençlik Politikası

Gençlikle ilgili çalışmalar; Avrupa Konseyinin Eğitim, Kültür ve Miras, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü bünyesinde bulunan Gençlik ve Spor Müdürlüğüne yürütülmektedir. Gençlik ve Spor Müdürlüğü yerel, ulusal ve Avrupa düzeyinde tutarlı ve etkin gençlik politikası geliştirilmesi için talimatlar, programlar ve yasal düzenlemelere yönelik çalışmalar yapar. Gençlik hareketliliğini, insan haklarını, demokrasi ve kültürel çeşitliliği destekleyen uluslararası gençlik etkinlikleri için eğitim ve parasal destek sağlar.

Avrupa Konseyi'nin Organları

- Bakanlar Komitesi: Karar organı

Bakanlar Komitesi'nde üye ülkeler Dışişleri Bakanları, Bakanlara vekaleten daha sık toplanan Delegeler Komitesi'nde ise Daimi Temsilciler yer almaktadır.

- Parlamenter Meclisi: Danışma organı

Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi (AKPM), üye ülkelerin parlamentolarından seçilen asil ve yedek üyelerden oluşmaktadır.

- Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi: Danışma organı Yerel yönetimlerin geliştirilmesini amaçlayan Kongre, belediye başkanlarından ve mahalli idareler temsilcilerinden seçilen üyelerden oluşmaktadır.

- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Avrupa Konseyi üyesi ülkelerin, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinden kaynaklanan yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğini tespit etmektedir.

Avrupa Gençlik Yönetim Komitesi (CDEJ)

- Konseye üye ülkeler ve Avrupa Kültür Sözleşmesi'ne taraf ülkeler dahil olmak üzere 48 ülkenin üst düzey resmi görevlisinden oluşur.
- Gençlik alanında ülkelerarası işbirliğini geliştirmek için çalışır.
- Gençlik politikalarına ilişkin düşüncelerin dile getirildiği bir platform sağlar.

- Üye ülkelerde gençlik politikalarını düzenleyen taslak yasal metinleri hazırlar.
- Avrupa Gençlikten Sorumlu Bakanlar Konferansını düzenler.

Danışma Konseyi

- 20'si Avrupa Gençlik Formuna dahil olan gençlik örgütleri temsilcilerinden olmak üzere 30 üyeden oluşur.
- Ortak Konsey'e tavsiyelerde bulunur.

Ortak Konsey (CMJ)

- Danışma Konseyini oluşturan 30 gençlik örgütü ve CDEJ'de yer alan 48 hükümet temsilcisinden oluşur.
- Gençlik sektörünün önceliklerini saptar.
- Bakanlar Komitesi'ne rapor verir.

Program Komitesi

- Hükümet ve uluslararası sivil toplum örgütleri temsilcilerinden (8+8) oluşur.
- Fonlan destek almayı hedefleyen projeleri ve merkezlerin etkinlik programını kararlaştırır.

1985'ten beri düzenlenen 6 Gençlikten sorumlu Avrupa Bakanları Konferansı'nın son metinlerinde Avrupa Konseyi'nin gençlik politikasına genel yaklaşımını ayrıntılı bir şekilde hazırlaması çalışması her şeyden önce yansıtılmıştır. Büyük ölçüde, bu metinler Avrupa Konseyi kapsamındaki ve üye ülkelerde gençlik politikasının geliştirilmesini teşvik etmek ve desteklemek için gençlik sektörü tarafından hazırlanan program ve araçlara temel olmuştur

İlk Bakanlık Konferansı (Strasburg, 1985) gençlerin toplumda etkili katılımını ve onların refahını (sosyal korunma, barınma olanakları vs) sağlamak için gerekli koşulları sağlamak için gençlik politikalarının önemine odaklanmıştır. Gençlik politikaları genç insanların özerkliğini, etkin katılımları için önkoşulu ve karar verme aşamasında onların katılımını kolaylaştırmayı teşvik etmelidir. Gençlik derneklerinin

ve gönüllü çalışmayı, gençlik bilgi ve danışma hizmetlerinin gelişmesini ve yerel iş teşebbüslerini teşvik etmelidir.

İkinci Bakanlık Konferansı (Oslo, 1988) bu üç ana konu üzerine odaklanmıştır:

- Gençlik katılımı için modeller ve yerel düzeyde gençlik politikası gelişimine özel ilgiyle teşebbüs ve bu politikaların ihtimam ve uygulamasında genç insanların katılımı. Bu bağlamda, gençlik politikaları sosyal, kültürel ve iş alanlarında özellikle yeni gençlik teşebbüslerini teşvik etmelidir.
- Azınlıklardaki gençler ve genç göçmenlerin yanında marjinal genç insanların sosyal, ekonomik ve kültürel durumu. Bu bağlamda gençlik politikaları iş olanaklarını artırmak, ırksal önyargılar ve yabancı düşmanlığıyla savaşmak ve özellikle gençleri etkileyen fenomenayı önlemek amacıyla belirli tedbirler ve programlar oluşturmalıdır;
- Genç kızların ve kadınların durumu ve gençlik politikalarının sosyal, kültürel, eğitimsel ve ekonomik yaşamın bütün durumlarında kızlar ve erkekler için eşit hak olanakları teşvik edilmelidir.

Üçüncü Konferansın Ana Odağı (Lisbon, 1990) gençlik hareketliliği olmuştur. Bu konferans hükümetlere özellikle hareketliliği olanaklı kılmalarını ve ekonomik, sosyal veya coğrafik durumları veya eğitim ve öğretim seviyeleri göz önüne alınmadan herkes için ulaşılabilir hale getirmelerini ve bu bağlamda gençlik örgütlerinin belirli rolünü anlamalarını sağlamalarını tavsiye etmiştir. Diğer tavsiyeler yurtdışındaki genç gönüllülerin uzun süreli bağlantılarına destek olmak üzere bir Avrupa programı kurulması ve yüksek kalitede hareketlilik projelerinin teşvikiyle alakalıdır.

Dördüncü Konferansta (Viyana, 1993), bakanlar aşağıdakilere odaklı bir gençlik politikası gerçekleştirmeye karar verdiler:

- Genç insanların Avrupa Konseyi değerlerine dayanan Avrupa vatandaşlığını teşvik etmek;
- Genç insanların toplumda bütünleşmesi ve katılımı için gerekli şartları teşvik etmen;
- Gençler arasında dayanışmayı sağlamak, özellikle kültürlerarası değişimlerle;
- Yerel, bölgesel, ulusal ve Avrupa düzeylerinde gençlik katılımını ileri

derecede geliştirmek;

- Irkçılık, yabancı düşmanlığı, Yahudi düşmanlığı ve bütün dışlama formlarıyla savaşmak için uygun önlemler alma ve genç Avrupalılar arasında hoşgörü duygusuna teşvik etme.

Gençlikten sorumlu Avrupa Bakanları, 1995 resmi olmayan bir şekilde Lüksemburg'daki toplantıda, eğitim, öğretim, barınma, iş ve sosyal bütünleşme alanlarında önlemleri içeren bir bütünleşmiş gençlik politikası gerçekleştirmek için çabalarını artırmaya karar verdiler. Özellikle, artan sayıda genç insanın dışlanmasını önlemek ve dayanışmanın yeni formlarını geliştirmek için güçlerini birleştirmeye karar verdiler.

Beşinci Konferans (Bükreş, 1998) bakanların önümüzdeki yıllar için gençlik politikasının amaçlarının neler olması gerektiğini içeren bir Son Deklarasyon kabul ettiler, özellikle:

- Ortak yaşamı ve diğer bütün formlardaki gençlik işlerini ve gençlerin toplumun her alanında katılımını sağlamak için demokratik uygulamaları teşvik etmek;
- Avrupa, ulusal ve yerel düzeylerde sektörler arası bir gençlik politikası geliştirmek;
- Gençlerin iş gücü piyasasına erişimini sağlamak iş alınılıbilirliklerini artırmak;
- Yeni dayanışma formlarını teşvik etmek, özellikle kuşaklararası diyalogu teşvik ederek;
- Mağdur/dışlanmış gençler için belirli kanunlar ve programlar geliştirmek

Altıncı Konferans (Selanik, 2002) üç önemli politik doküman kabul etti: gençlik politikası üzerine bir deklarasyon ve önümüzdeki üç yıl için gençlik sektörünün öncelikleri ve sorunlu bölgelerdeki gençler üzerine iki önerge.

Son Deklarasyon özellikle gençlik politikalarının aşağıdaki gibi olmasının altını çiziyor:

- Yerel, bölgesel ve ulusal boyutların yanında bir sektörler arası boyut olması;
- Eğitimsel boyutu, gençlerin emellerini göz önünde bulundurarak uzun dönem perspektifinde birleştirmek, gönüllü gençlik işleriyle sorumluluk ve

- bağlılık duygularının yanında özerkliklerine ulaşmaya teşvik etmek;
- Kendileriyle ilgili kararlarda gençlerin aktif katılımını sağlayacak durumlar yaratma ve kendilerini toplumsal yaşamlarına adanmaya teşvik etme;
 - Profesyonel imkânlarını artıracak uygun proje ve eğitim planıyla genç insanların iş gücü piyasasına girişini kolaylaştırmak;
 - Özellikle dezavantajlı gruplardan gelen genç insanların kendileriyle ilgili özellikle yeni iletişim teknolojileriyle ilgili bilgilere ulaşmalarını kolaylaştırmak;
 - İdari ve finansal engelleri azaltarak gençlik hareketliliğini ve kaliteli projelerin gelişimini teşvik etmek;
 - Gençlerin, yerel, ulusal ve Avrupa düzeylerinde özellikle dernekler çerçevesinde ve diğer gönüllü katılımlarla kazanılan deneyimlerin ve yeteneklerin geliştirilmesinin yanında yaygın eğitim/öğrenmeyi teşvik etmek
 - Çocuk, aile ve gençlik politikaları arasında işbirliğini teşvik etmek.

3.3. 2006-2008 için Avrupa Konseyi Gençlik Sektörünün Önceliklerinin Önergeleri

2006- 2008’da bu öncelik aşağıdakilere özel bir önem verecek:

- Avrupa Konseyi ve üye ülkelerindeki çocuk politikalarıyla ilgili olarak gençlik politikaları standartlarını geliştirmek ve teşvik etmek;
- Üye ülkelerdeki gençlik işlerinin ve resmi olmayan yetkinin tanınmasına yardımcı olmak;
- Gençlerin durumu hakkında bilgiyi geliştirme ve paylaşma;
- Avrupa gençlik işleri eğitimi ve politikasının kalitesini ve sürdürülebilirliğini desteklemek.

Avrupa Konseyi Gençlik Politikası Bakanlar Komitesi’nin Önerge (2003) 7’sini ve 7-9 Kasım 2002’de Selanik’te düzenlenen 6. Gençlikten sorumlu Avrupa Bakanları Konferansı kararlarını göz önüne alarak;

- Selanik Konferansı’ndan beri olan gelişmeleri gözönünde bulundurarak ve Avrupa ve genç insanların özellikle buluşması gerektiği yeni mücadeleler;
- 2003 ve 2005 yılları arasında Avrupa Konseyi gençlik sektörünün insan hakları eğitimi, gençlik katılımı ve demokratik vatandaşlık, barış ve

kültürlerarası öğrenim ve gençlik politikası geliştirilmesi hakkındaki başarılarını göz önüne bulundurma;

- Paralel olarak düzenlenen Gençlik Zirvesi'nin sonuçlarının yanında, 16-17 Mayıs 2005'te Varşova'da düzenlenen Hükümet Başkanları Zirvesi'nde kabul edilen Eylem Planı'nı unutmamak;
- Avrupa Konseyi'nin gençlik politikalarını belirlemede ve uygulamada hükümetler, gençlik örgütleri ve ağlarıyla ortaklık yapmasının önemini unutmamak;
- Avrupa Konseyi gençlik sektörünün hedeflerini unutmamak, yani:
- Genç insanlara kendilerini bekleyen zorluklarla ve kendi emelleriyle buluşmanın yollarını bulmaya yardımcı olmak;
- Çoklu demokrasi, insan hakları ve hukukun üstünlüğüne dayanan daha yakın bir Avrupa birliği temin etme sürecinde genç insanları bu süreçte aktör olmaya teşvik etme;
- Yaygın eğitim/öğrenme ve katılım metodlarıyla genç insanları Avrupa'daki sivil toplumda aktif bir rol oynamaları için izin vermek;
- Avrupa'daki gençlik politikalarının gelişimini teşvik etmek ve desteklemek;

23-24 Eylül 2005'te Budapeşte'de toplanan Gençlikten sorumlu Avrupalı Bakanlar, aşağıdakilerin önümüzdeki üç yıl için gençlik sektörünün öncelikli alanları olarak kabul edilmesi gerektiğini açıkladı:

1. Global dayanışma ve anlaşmazlık barışçıl dönüşümünü teşvik ederek özel bir önemle İnsan Hakları Eğitimi ve Kültürlerarası Diyalogu

- Kültürlerarası diyalog, dinler arası işbirliği ve kültür farklarına saygı gençlik teşviği;
- Genç insanlar için İnsan Hakları eğitiminde eğiticiler ve çarpanlar ağı geliştirme;
- Yerel düzeyde İnsan hakları eğitimi ve kültürlerarası diyalogda iyi uygulama desteklenmesi ve teşviği;
- Temel ve yaygın eğitimde insan hakları eğitimi ve kültürlerarası diyalogun desteklenmesi ve tanınması.

2. Aşağıdakilere verilen özel vurguyla Gençlik Katılımı ve Demokratik Vatandaşlık:

- Demokratik katılımın geliştirilmesinde gençlik örgütlerinin rolünü teşvik etme ve destekleme;

- Vatandaşlık eğitimini teşvik etme, gençlik katılımı;
 - Karar vermede gençlerin erişimini teşvik etmek.
3. Aşağıdakilere verilen özel vurguyla, gençlerin sosyal uyumu ve kapsamı:
- Gençlerin çalışma hayatına ve sosyal haklara erişimini kolaylaştırmak;
 - Şiddete karşı gençlik çalışmaları ve politika tepkileri;
4. Aşağıdakilere verilen özel vurguyla, Gençlik Politikası geliştirilmesi:
- Avrupa Konseyi ve üye ülkelerinde Çocuk politikalarıyla paralel gençlik politikaları için standartların geliştirilmesi ve teşviği;
 - Üye ülkelerdeki gençlik çalışmalarının ve yaygın eğitim yeterliliğinin tanınmasına yardım;
 - Genç insanların durumu üzerine bilgi geliştirme ve paylaşma;
 - Avrupa gençlik çalışmaları eğitimi ve politikalarının kalitesini ve sürdürülebilirliğini destekleme.

Bu bağlamda, 16-17 Mayıs 2005'te, Varşova'daki üçüncü Zirveleri sırasında Devlet ve Hükümet Başkanları tarafından kabul edilen Eylem Planının parçası olarak kabul edilmiş 1995 Kampanyası "Hepsi Farklı-Hepsi Eşit"te tasavvur edilen 2006-2007 Çeşitlilik, İnsan Hakları ve Katılımı üzerine Avrupa Gençlik Kampanyasının yürütülmesine büyük önem veriyorlar. Avrupa, ulusal ve yerel düzeylerinde Kampanyanın yürütülmesi için gereken bütün çabayı göstermelidir.

Gençlik sektörünün ana programı, Avrupa Konseyi'ndeki diğer aktivite sektörlerinde gençlik boyutunun daha iyi ele alındığının unutulmadan, uygulanmalıdır. Bu özellikle şunları içerir:

- birçok sayıdaki yönetim kurullarında gençlik sektörü kanuni organlarının temsilcilerinin katılımı ve Avrupa Konseyi'nin diğer çalışan yapıları;
- gençler üzerine belirli bir etkisi olan resmi yazılarla ilgili olarak Bakanlar Komitesi veya ikinci dereceden hükümetlerarası komiteler tarafından Gençlik Danışma konstitinin görüşmesi;
- Avrupa Konseyi'nin diğer sektörleriyle gençlik sektörünün aktif işbirliği ve çok Örgütün çok disiplinli programlarında katılımı.

Öncelikleri uygulamada, ilgili kanuni organlarının katılımıyla birlikte gençlik sektörü aynı zamanda diğer uluslararası örgütlerle (UNESCO, UNICEF, Dünya Bankası gibi) ve özellikle anlaşmalar yoluyla Avrupa Birliği'yle işbirliğini kuvvetlendirmelidir. Bu işbirliği genç liderlerin ve gençlik çalışanlarının gençlik alanında ve bilgi ve belge araştırmasında ve Avrupa- Akdeniz İşbirliği'de eğitimine odaklanmalıdır.

4. Ulusal Gençlik Politikalarının Uluslararası Gözden Geçirimi

1995'te Lüksemburg'daki Bakanların resmi olmayan toplantılarındaki tavsiyeyi takip ederek, Avrupa Konseyi gençlik sektörü gençlik politikasını geliştirmek için 1997'de gençlik ulusal gençlik politikalarının uluslararası gözden geçirimi programı kurarak yeni bir yaklaşım geliştirdi. Bu program şunları amaçlıyor:

- Hükümet, sivil toplum örgütleri ve araştırma arasında daha iyi işbirliği ve diyalog teşvik ederek ülkenin gençlik alanındaki iyi yönetiminin gözden geçiriminin iyileştirilmesi;
- Avrupa'da gençlik politikası için bir yaklaşıma şekil verebilecek gençlik politikası maddeleri belirlemek;
- Gençlik politikasının geliştirilmesi ve uygulanması hakkında bir öğrenim sürecine katkıda bulunmak;
- Avrupa Konseyi gençlik politikası bilgisi ve geliştirilmesi organına katkıda bulunmak;
- Gençlik alanında Avrupa'da daha büyük bir birlik için katkıda bulunma ve gençlik alanında toplumsal politikalar için standartlar belirleme.

İlk gözden geçirilen ülke 1997'de Finlandiya oldu, 1998'de Hollanda, 1999'da İspanya, İsveç, 2000'de Romanya, Estonya, 2001'de Lüksemburg, 2002'de Litvanya, 2003'te Malta, 2004'te İsveç ve 2004-2005'te Kıbrıs'la devam etti. Diğer gözden geçirimler, Slovakya ve Ermenistan, hala sürüyor. "Avrupa'daki gençleri desteklemek: prensipler, politika ve uygulama" (Williamson, 2002), gençlik politikası fikrini bir adım daha ileriye götürmek amacıyla hazırlandı. 1997 ve 2001 arasında sürdürülen ilk yedi Avrupa Konseyi ulusal gençlik politikası gözden geçirimlerinin sentezi yoluyla, etkili gençlik politikası için işlemsel zorluklar ve stratejik sorunları tasvir etmek ve düşünme ve yaklaşımlardaki ortak temaları ve önemli farkları belirtmeye çabaladı.

Bu raporun sonucu olarak ve ilk yedi uluslararası gözden geçirim deneyimine dayanarak, Avrupa Konseyi gençlik sektörü, ulusal gençlik politikası gözden geçiriminin uygulanması, analize edilmesi ve değerlendirilmesi gereken gençlik politikasının özellikle bir çok anahtar alanı ve sorunlarının tanımlanması için ayrıntılı olarak kılavuz ilkeler hazırladı

Ulusal gençlik politikalarının uluslararası gözden geçirim uygulama süreci

- Uygulamaların sunumu (ulusal rapor üzerinde çalışmaya başlamadan yaklaşık bir yıl önce);
- Hükümetler arası aktivite programında dâhil olma (CDEJ [Avrupa Gençlik Yönetim Komitesi] kararı);
- Uluslararası uzmanlar grubu kurulması (bir CDEJ üyesi, bir Danışma Konseyi üyesi ve en az bir gençlik politikası uzmanı ve bir araştırmacı içeren en fazla üç uzman). Bu üç uzman şu görevlerde olacak

Raportör;

- İlgili ülke ve Raportör ve/veya ulusal rapor ve analiz metodunun ayrıntılı içeriğindeki uluslararası grubun diğer üyeleri arasında müzakere;
- Ulusal raporun taslaklaşması;
- Uluslararası grubun ziyaretleri (her ülkeye 2);
- Ulusal rapora benzer bir şekilde içeriği kullanarak uluslararası gözden geçirim hazırlanması (gerekirse diğer konular da eklenebilir);
- Kamu müzakeresiyle ilgili ülkede uluslararası gözden geçirim sunumu;
- Gözden geçirim özet raporunun sunumu ve Birleşik Konsey içinde ilgili ülkenin yetkililerinin (süreç hakkında yorum yapmaları için davet edilmiş) katılımıyla müzakere; uluslararası grubun tavsiyeleri ve sürecin gelişiminin incelenmesi (daha fazla nasıl ilerletilebileceği kararını içerir);
- Sürecin kontrol edilmesi, şunları içerir:
 - İki yıldan sonra, gözden geçirimden beri olan gelişmeler ve uluslararası rapordan gelen tavsiyelerin uygulanması üzerine ilgili ülke tarafından hazırlanan kısa bir raporun hazırlanması;
 - Gerekirse, ülke tarafından hazırlanmış tamamlayıcı isteklerin incelenmesi (uzman ziyaretleri, yardım vb);
 - Bütün süreç hakkında bir sentez raporu taslaklama (her dört yılda).

İrtibat: andre-jacques.dodin@coe.int

5. Gençlik Sivil Toplum Örgütleri Ve Devlet Memurları İçin Staj

1998'den beri Avrupa Konseyi gençlik sektörü gençlik ilişkilerinden (yerel, bölgesel ve ulusal düzeyde) sorumlu devlet memurlarına ve gençlik liderlerine alan etkinlikleri programının parçası olarak stajlar düzenliyor. Bu işbirliği ve ortaklık üzerine stajlar iki hedef gruptan da eşit sayıda katılımcı içerdiği için "50/50 stajları" olarak da biliniyor.

Staj programı sadece Avrupa Konseyi dâhilinde geliştirilen gençlik politikası değer ve prensiplerini ve sivil toplum örgütleri ve kamu yetkilileri arasında ortaklık ve işbirliğini teşvik yollarını değil hem de daha önemlisi eğitim sağlıyor. İlk olarak, bu stajlar çok taraflı düzeyde hazırlanıyor ve öncelikle orta ve doğu Avrupa'dan katılımcılar iştirak ediyor fakat 2001'den beri Rus Federasyonu'nun çeşitli kesimlerinin yanında Arnavutluk, Ermenistan, Bosna ve Hersek, Moldova ve Türkiye gibi belirli ülkelerde hedef oldu ve uygulandı.

50/50 stajlarının uygulama süreci

- Stajdan bir yıl önce ülkenin ulusal makamlarıyla ön müzakereler;
- "Gençlik politikası alan aktiviteleri" altında gençlik sektörünün yıllık programında stajın dahil edilmesi;
- Uluslararası eğitimcilerden oluşan, bir CDEJ temsilcisi ve host ülkeden iki temsilci (bir gençlik sivil toplum örgütü – genellikle ulusal gençlik konseyinden – ve kamu yetkililerinden bir temsilci – genellikle gençlikten sorumlu bakanlıktan), uluslararası bir uzmanlar grubu kurmak;
- Ev sahibi ülkenin belirli gerçeklikleri ve endişeleriyle ilgili program tasarlamak için hazırlayıcı görev;
- Devlet memurlarından ve gençlik sivil toplum örgütlerinden oluşan bir grup kurmak amacıyla ulusal gençlik konseyi ve resmi makam tarafından katılımcı seçimi;
- Yaygın eğitim metotlarına dayalı, resmi makamlara hitaben değerlendirme içeren 4 veya 5 günlük seminer;
- Uzmanlar grubu tarafından değerlendirme ve katılımcılara ve resmi makamlara hitaben rapor taslaklanması..

İrtibat: jean-philippe.restoueix@coe.int

6. Gençlik Politikası Danışma Görevleri

Avrupa Konseyi'nin gençlik politikası danışma görevleri programı 2002'de başlatıldı. Hedefleri:

- Gençlik politikalarının belirli bir dizisi veya global gençlik politikalarının gözden geçirmesi üzerine üye ülkelere yetkili tavsiye sağlamak;
- Avrupa Konseyi'nin katkı sağlayacağı imkanlarına belirli atıfla tavsiyeleri uygulama iş takibi aktivitelerini tanımlamak

Bugüne kadar, bu gençlik politikası danışma görevleri Slovenya, Macaristan ve Hırvatistan'da yer aldı. Diğer görevler sürmekte veya 'Eski Yugoslavya Makedonya Cumhuriyeti', Kosova, Sırbistan ve Karadağ ve Bosna ve Hersek'te öngörülmüyor.

Gençlik politikası danışma görevlerinin uygulama süreci

- Uygulamaların sunumu (görevden önce, yıl sonundan olmadan)
- Hükümetler arası aktiviteler programında kapsam;
- Uluslararası bir uzmanlar grubu kurma (bir CDEJ; bir Danışma Konseyi; Raportör görevinde bir gençlik politikası uzmanı);
- İlgili ülke ve Avrupa Konseyi Sekreteri arasında ülkenin ilgileri, beklenen sonuçları ve görev programı üzerine müzakere;
- Gerekirse bir ulusal raporun ve bilgi dokümanının taslaklaşması;
- Uluslararası uzmanlar grubunun ülkeye ziyaretleri;
- Ev sahibi ülkenin müzakeresiyle Raportör tarafından raporun (ve tavsiyelerin) taslaklaşması;
- Gizli temellerde raporun ülkenin makamlarına iletilmesi (makamlar gençlik sektörünün kanuni organlarına iletmeyi isteyebilir veya halka açık yapabilir);
- Sekreter tarafından hazırlanmış, görevin müzakeresi üzerine kanuni organlara rapor.

İrtibat: andre-jacques.dodin@coe.int

7. Forum 21 – Gençlik Politikası Üzerine Avrupa Bülteni

Gençlik Politikası üzerine Avrupa Bülteni, IJAB, Almanya (Federal Almanya Cumhuriyeti Uluslararası Gençlik Değişimi ve Ziyaretçiler Hizmetleri Derneği), INJEP, Fransa ve NYA (Ulusal Gençlik Dairesi) tarafından yürütülen bir Avrupa bilgi ve iletişim projesidir. Gençlik politikasının geniş bir Avrupa boyutunun ayırıcı profiliyle bu spesiyalist yayının amacı ulusal gençlik politikalarını daha da yakınlaştırmak ve içerik, ekspertiz ve politika bağlamında somut, yüksek düzey temelde ulusal gençlik politikalarının ana problemleri hakkında süregelen Avrupa diyalogu korumaktır. Bülten, The Journal promotes putting the main emphasis of the whole diverse range of specialist fields of national youth policies and the models put forward in an endeavour to solve individual problem areas to a European audience for discussion. Bülten www.coe.int/youth/forum21 sayfasında gençlik politikalarının ana problemleri hakkında Avrupa diyalogu taraftarı ana hedefler üzerine Avrupa Konseyi Gençlik ve Spor Müdürlüğü tarafından yayınlanıyor. Dil bariyerleri olduğundan, geniş çapta uluslararası kullanımda olmayan dilleri olan ülkelerden bilgiler Avrupa fikir ve deneyim değişimi akışında yolunu bulamayabiliyor. Olası üç dilin katkılarıyla – İngilizce, Fransızca ve Almanca- ve diğer iki dildeki ayrıntılı özetlerle Bültenin yapısı ilgili bilgiye ulaşımın geniş erişimini garanti ediyor. İnternet versiyonu bu üç dilden başka bir dilde hazırlırsa orijinal versiyonunun yanında bütün üç dilde de tam çevirileri içeriyor.

Bülten ve Avrupa Konseyi arasındaki işbirliğinin niteliği

Ulusal, bölgesel ve yerel düzeylerde uygun gençlik politikaları yürütmedeki destek Avrupa Konseyi gençlik sektörünün önceliğidir. Bu önceliği sürdürmede, Avrupa Konseyi Gençlik ve Spor Müdürlüğü üye ülkelere çalışma ziyaretleri ve ulusal gençlik politikalarının uluslararası gözden geçirimleri yoluyla tavsiyeler verir ve hükümetler ve hükümetler olmayan gençlik sektörlerinin temsilcilerini içeren gençlik politikası geliştirilmesi üzerine uzman toplantıları ve seminerler düzenler ve bu konu hakkında yayınlar çıkarır. Ortak hedef ve ilgi karşısında ve sinerji yaratmak için ve Gençlik Politikası üzerine Avrupa Bültenini herkese ulaşılabilir kılmak için Gençlik ve Spor Müdürlüğü kendi sayfalarında yayınlayarak Bültenin editörleriyle işbirliği yapıyor.

8. Gençlik Politikası İçin Avrupa Bilgi Merkezi

Avrupa Bilgi Merkezi (Birleşik bir Avrupa Konseyi ve Avrupa Komisyonu teşebbüsü) öncelikle gençlik politikası yapımında kaynak olması ve gençlik politikası alanına katkıda bulunanlar için kuruldu. Bilgi ve gençlik katılımında, gönüllü hizmetlerde ve

Avrupa’da bilginin iyi uygulanmasının örneklerinin ediniminde ilk durak olacak ve güvenilir ve kullanımı kolay bilgiler sağlayarak sistematik bir biçimde güncellenecek.

Gençlik Politikası için Avrupa Bilgi Merkezi, Avrupa’da gençliğin realitesi üzerine, kullanımı kolay bir şekilde, doğru ve güncel araştırmaya dayanan bilgilere ulaşmasını sağlamak için basit girişli sistem sağlayan bir web sayfasıdır. Avrupa Konseyi ve Avrupa Komisyonu arasında yapılan Ortaklık Programı kapsamında geliştirilmiştir.

EKCYP **Gençlik üzerine Beyaz Kâğıt** ve özellikle Avrupa Komisyonu **gençliğin daha iyi anlaşılması için ortak hedefler ve Avrupa Konseyi’nin gençlik politikasını izlemesi** uygulaması için bir araçtır. Aracın kavramı delil tabanlı politika yapımı teşviki ve bilgi değişimi ve gençlik alanında diyalog için merkez bir yer sağlamaktır.

Proje faaliyet alanı

- “Avrupa, ulusal ve yerel düzeyde gençlik politikası oluşturanlar için araştırmaya dayalı bilgi için basit girişli sistem”;
- Politika oluşturanlar Avrupa gençlik üzerine ortak hedefler üzerine araştırma yapabilmeli ve doğru bilgiye ulaşabilmeli”;
- Genelden ziyade belirli bir topluluğun kullanacağı bir araç.

Amaçlar ve hedefler

- Delil tabanlı politika oluşturmaya teşvik etmek;
- Politika oluşturanlara, Avrupa’da gençlik öncelikleri üzerine en yeni araştırma delillerine kolay erişimi sunmak;
- Ortak hedefler ve Gençlik Üzerine Beyaz Kâğıt’ın uygulamasını takip etmek;
- Avrupa Konseyi/Avrupa Birliği ortaklık aktivitelerini gençlik alanındaki paydaşlarla karşılaştırmak ve iletişime geçmek.

Kullanıcılar

- Avrupa, ulusal ve yerel düzeylerde politika oluşturanlar;
- Politika oluşturmaya katkıda bulunanlar, Avrupa Gençlik Forumu gibi sivil toplum örgütleri;

- Araştırmacılar;

Öncelikli alanlar,

- Katılım;
- Gönüllü aktiviteler;
- Gençliğin daha iyi anlaşılması;
- Bilgi;
- İşbirliğinin Açık Metot'undan bütün Avrupa ortak hedefleri;

Araştırma ortaklığı

- Avrupa Konseyi/Avrupa Komisyonu;
- Avrupa gençlik çalışanları eğitiminde Avrupa Konseyi/Avrupa Birliği ortaklığı;
- Yerel ve bölgesel makamlar/Avrupa Konseyi yerel ve bölgesel yaşamda gençlik katılımı gözden geçirilmiş bölümü;
- CEDEFOP;

Gençlik Politikası için Avrupa Bilgi Merkezi'nin Ana İşlevi

Arama

- Öncelikli başlıklar ve gençlik politikasının ABC'si üzerine oluşturulmuş bilgi sisteminin düzenlenmesi (bilginin temelleri üzerine oluşturulacak anket formu);
- Temasal olarak:
 - Soruların sınıflandırılması;
 - Soruların ve cevapların içeriği;
 - Zamanla karşılaştırmalar;
 - Kullanıcıların cevapları hakkında bilgi.
- Anahtar kelimeler ve gelişmiş arama seçeneklerini kullanarak arama yapmak;
- Kişiselleştirilmiş (bir oturumdan diğerine kayıt edilmiş).

Özellikler

- Gençlik politikasının ABC'si;
- Haberler (kişiselleştirilmiş);
- Terimler sözlüğü;
- Katılımda iyi uygulamanın örnekleri;
- Uzman veritabanı;
- Sanal topluluk;
- Seminerler için çevrimiçi başvuru formları;
- Genel portal özellikleri: tartışma forumu, Sıkça Sorulan Sorular ve geribildirim.

Kullanılabilir veri

- Varolan veri: araştırma seminerlerinden, ulusal gözdengeçirimlerden, politika metinlerinden belgeler;
- Yeni veri: Bilgi Merkezi muhabirlerinden anket cevapları;
- Diğer veri bankaları/portallardan Interpolarity.

Bilgi Merkezi muhabirleri: 46 Avrupa Konseyi ülkesi

- Verinin içerik yönetimi;
- Verinin onaylama sistemi;
- Ücretli ve eğitilmiş.

Kalite Güvencesi: Avrupa Konseyi araştırma ağından küçük bir grup uzman veriyi onaylayacak .

9. Kaynaça

A European framework for youth policy, Lasse Siurala, Directorate of Youth and Sport Council of Europe Publishing

[About The Council of Europe` http://www.coe.int/T/e/Com/about_coe/](http://www.coe.int/T/e/Com/about_coe/)

[Resolution on the priorities of the Council of Europe's youth sector for 2006-2008 http://www.coe.int/T/E/Com/Files/Ministerial-Conferences/2005_Budapest_jeunesse/Resolution.asp](http://www.coe.int/T/E/Com/Files/Ministerial-Conferences/2005_Budapest_jeunesse/Resolution.asp)

http://www.coe.int/t/e/cultural_co-operation/youth/2. Priorities/policy.asp#TopOfPage

http://www.coe.int/t/e/cultural_cooperation/youth/2. Priorities/participation.asp#TopOfPage

http://assembly.coe.int/Main.asp?Link=/AboutUs/APCE_framework.htm

http://www.coe.int/t/e/cultural_cooperation/youth/5. Information services/Resources_by_topic/Youth_policy.asp#TopOfPage

http://www.coe.int/t/e/cultural_cooperation/youth/5. Information services/Forum_21/forum.asp#TopOfPage

http://www.coe.int/t/e/cultural_co-operation/youth/comparative_study.doc

http://www.youth-knowledge.net/INTEGRATION/EKC/BGKNGE/ABC_youth_policy1.html

“Avrupa Konseyi’nin Gençlik Politikalarına Yaklaşımı” başlıklı bu doküman yukarı belirtilen orijinal kaynaklardan derlenerek hazırlanmıştır. Bilgi orijinal belgedeki gibidir. Sitedeki hükümler ve materyallerin içeriğinde herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Burada mevcut olan bilginin güncelliği editörler tarafından sürekli kontrol edilmektedir ancak eksiksiz olması ve güncelliği hiç bir surette kabul edilemez. Belgedeki çeviriler gönüllüler tarafından yapılmış resmi olmayan çevirilerdir, bu nedenle doğruluğu ile ilgili herhangi bir sorumluluk üstlenilmez. Tercümelere sunulan bilgilerin doğruluk ve güvenilirliği ile ilgili herhangi bir içerik tartışması durumunda İngilizce orijinal metinler esas alınmalıdır.

Burada yer alan bilgiler Avrupa Konseyi’nin gençlik politikalarına yaklaşımının gençlere tanıtılması amacıyla yayınlanmıştır. Daha ayrıntılı ve güncel bilgiye ulaşmak için yukarıdaki linkleri ziyaret ediniz.

